

خنده اگر به روی لب ، همیشه سایبان شود

پنجره ی گشوده ای، به سمت آسمان شود (۲)

شادی دیگران تو را، زنده تر از زنده کند

غم دل پر شور تو را ، همیشه شرمنده کند (۲)

بیا و با شادی خود، شاد کن آئینه و گل

با گل لبخند و دعا، بزن به شهر خنده پل (۲)

به ماه و مهر و دوستی، خنده به لب ها بنشان

شهر بهشت شهر تو، ای ملکوت بی خزان (۲)